

speſtant, exhibituri, cum, ſi amorem ejusque gradus ex theologia & doctrina morali plenius exhaurire vellemus, integrum facile tractatum complere poſſemus.

SECTIO II.

De Amore Licitō.

§. I.

O Rdo nos ducit ad verum licitumque amorem, eosque, quos intimo cordis ſenſu amare debemus. Inter quos primum & maximum amoris gradum tenet Deus T. O. M. Huic enim, tanquam omnis boni & auctori, & datori, & univerſi orbis creatori, creatura rationalis obsequium, amorem, devotionemque omnem debet. Hic vitam dedit, hic vitam adimit. In ipſo vivimus, ſumus, & morimur. Hic præſentis, hic futuræ, & majoris, vitæ centrum unicum. Hic ens perfectiſſimum & ſufficientiſſimum, a quo omnis noſtra felicitas dependet. Amandus igitur ante omnia Deus, & quidem ex toto corde, ex tota anima, & totis viribus *vid. cap. 1. verſ. caput X. de ſacr. unit.* quæ demum dicitur charitas vera, germana, & perfectæ, uti vocatur *in c. charitas §. diſt. 2. de pæn.* Amandus eſt Deus, qui omnis boni fons eſt, qui ipſa ſapientia, omnis ſapientiæ largitor, ipſa pulchritudo, omnem producens pulchritudinem, juſtitia juſtorum, omnis bonitatis bonitas, conſummatio omnium perfectionum. Nihil præter ipſum animam noſtram ſatiare, nihil eam explere valet, nihil ipſam conſummata dulcedine perfundere, nihil ipſi præſentem futuramque beatitudinem conferre poteſt. Hic nos ſanguine ſuo redemit, Hic vitam æternam nobis promiſit. *Poiet Inſin. virt. Chriſt. epiſt. 1. p. 1.*

De Amore
Dei.

§. II. Amorem Dei excipit amor ſui. Ordinata charitas poſt Deum incipit a ſe ipſa, cum nemo proximum ſuum plus diligere teneatur, quam ſe ipſum: Naturale enim eſt, ut ſe quisque maxime diligat, nec cuiquam magis, quam ſibi,

De Amore
ſui,

B

bona